

[Poul Claussen.]

den aktuelle situation affundet os med lånets fornyelse ud fra ønskeligheden af at forebygge en pengeudpumpning på ca. 100 mill. kr., penge, som vi bedømmer til for størstedelens vedkommende at ville komme ud i forbruget. Jeg må dog straks efter denne tiltrædelse understrege, at mit parti stadig må fastholde ønsket om en forhandling om, hvorvidt den anden rate af tvangslånet af 1957 bør opkræves, sådan som det er lovens forudsætning. Jeg går ud fra, at der vil blive mulighed for at drøfte dette problem med den højtærede finansminister under den udvalgsbehandling, som jeg tror vil blive foreslået.

A. C. Normann: Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet af det ærede medlem hr. Damsgaard, at det er meget billige vilkår, den højtærede finansminister her låner penge på. Det er jo i det hele taget en ganske besynderlig ting, en ret sjælden ting i forbindelse med en låneordning, at man næsten med misundelse kan tale om, at finansministeren kan låne penge på så billige vilkår, og samtidig være nødt til at konstatere, at de mennesker, der låner finansministeren pengene, synes at være meget lykkelige over at få lov til at låne ministeren penge på de vilkår.

Det er også rigtigt, at præmieobligationslånet synes at være overordentlig populært. Det fremgår jo alene af kursen. Når begge parter således er tilfredse, må man vel egentlig sige, at alt er såre godt. Jeg vil dog gerne komme med den personlige bemærkning, at jeg ikke synes, det er nogen videre god idé — ikke en idé, man skal udbygge ret stærkt — at optage lån på det grundlag, dette lån bygger på.

På den anden side er stillingen den, at nu, da låneperioden ophører, vil det være ganske uforsvarligt at sende pengene ud i omsætningen, ikke mindst med henblik på, hvad det er for en kreds af långivere, staten her benytter sig af. Derfor synes jeg, det er forsvarligt og i den givne situation det eneste rimelige, at man fortsætter denne låneordning, så meget mere som de økonomiske vilkår, der var bestemmende for, at en næsten enig rigsdag for 10 år siden vedtog loven om et statspræmieobligationslån, stadig er til stede.

Jeg kan give tilsagn om det radikale venstres velvillige medvirken ved lovforslagets videre behandling.

Niels Andersen: Da de tidligere ærede ordførere praktisk talt har sagt alt, hvad der er at sige af godt vedrørende dette lovforslag, skal jeg indskrænke mig til ganske kort at konstatere, at de sparere, som har sat pengene i de gamle præmieobligationslån, nu har lejlighed til at få deres penge tilbage, såfremt de ønsker det, ligesom jeg må konstatere, at det nye præmieobligationslån udskrives på fuldstændig frivillig basis; det er de enkelte borgeres sag, om de ønsker at sætte penge i foretagendet. Der er endvidere grund til at understrege, at en ordning som den foreslåede kræver mindst mulig administration, antagelig fordi de fleste obligationsejere vil beholde de obligationer, de nu engang har.

Jeg skal med disse få bemærkninger på retsforbundets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Aksel Larsen: Var det ikke den sidste taler, det ærede medlem hr. Niels Andersen, der forleden dag i en anden debat havde genfundet retsforbundets principper og red dem meget stærkt her fra talerstolen i modstand mod et af regeringen fremsat lovforslag? Jeg tror, det var det. Nu hører jeg til min forbavselse, at det ærede medlem hr. Niels Andersen giver dette lovforslag sin varmeste anbefaling med den motivering, at det er en frivillig sag, og at man må lade folk selv om det.

Jeg tillader mig at gøre det ærede medlem opmærksom på, at lovforslaget hedder forslag til lov om optagelse af et statspræmieobligationslån. Det hed lovforslaget også i 1948, da retsforbundets daværende ordfører erklærede, at noget så vederstyggeligt som et statspræmieobligationslån havde retsforbundet aldrig i sit liv oplevet, og det ville retsforbundet ikke være med til, da det fandt det forargeligt at stimulere folks interesse for spil. Jeg synes, disse bemærkninger må gøres, fordi det ærede medlem hr. Niels Andersen som sagt forleden dag tillod sig at falde tilbage på retsforbundets principper og nu pludselig er varm tilhænger af, hvad retsforbundet